

بوم‌شناختی فرهنگی گاو مقدس هند

مردم‌شناسی معاصر. ۱۹۹۲

ماروین هریس

این اثر هریس، بهترین نمونه از کاربرد ماده‌گرایی فرهنگی، به ویژه برای تحریم خوردن گوشت گاو در میان هندوها است. وی در این مقاله نشان می‌دهد که این تحریم به علت شرایط محیطی منطقه صورت گرفته است، چرا که گاوها موارد استفاده متعدد دیگری نیز دارند. (میلتون ۱۹۹۷). هریس، بر طبق طبقه‌بندی گونه‌های گاوی درباره نوع «ناسودمند» آن بحث می‌کند. از لحاظ اکولوژیکی، این مطلب که گاوی کاملاً ناسودمند باشد جای تردید دارد، به ویژه اگر به آنها به‌عنوان بخشی از اکوسیستم نگریسته شود تا یک کالای قابل خرید و فروش.

به‌عنوان مثال، گاوها قادر به تولید کود و شیر بوده و نیروی کار هم به‌شمار می‌روند، و هریس همه این موارد را در مقاله خود مورد بررسی قرار داده است. وی ابراز می‌دارد که کود یک منبع انرژی و تقویت‌کننده خاک است. در حدود ۴۶/۷ درصد لبنیات مورد نیاز هندوستان از شیر گاو تهیه می‌شود. هریس می‌گوید: «تأثیر اکولوژیکی اصلی و مثبت عقاید درخصوص گاو مردم هندوستان، ناشی از نقش گاوها در تولید گندم و سایر غلات است که ۸۰ درصد تغذیه مردم را شامل می‌شود.» گاوها از مهم‌ترین وسایل حمل و نقل (و شخم‌زدن) کشاورزان به‌شمار می‌روند. به‌علاوه هر ساله ۲۵/۰۰۰/۰۰۰ گاو و بوفالو می‌میرند و بدین ترتیب مورد نیاز اکوسیستم تأمین می‌شود. هریس با مطالعه پیرامون گاو هندی، با یک دید کلی، با این ادعا که این نوع حیوان ناسودمند و از لحاظ اقتصادی، فاقد ارزش است، به مخالفت می‌پردازد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی